la glòria sempre és incerta

Quan era jove i anava al cinema, necessitava veure pel·lícules que em mantinguessin despert, amb trames complexes, diàlegs pujats de to, escenes acolorides, actors reconeguts i bandes sonores memorables, la resta – Truffaut, Bergman, etc.– era cosa d'«Arte y ensayo», no era per a nosaltres. Després, a mesura que vas criant panxa i et van caient els cabells pel forat de l'aigüera, veus que necessites alguna cosa més, o alguna cosa menys, i en el cinema busques altres plaers, igual que passa amb la literatura i el teatre.

És de tots sabut que al nostre país, i a Europa en general, no sabem fer cinema, si més no com el fan els americans. Ells tenen una indústria, amb recursos, creadors, actors i tècnics de tota mena que nosaltres no tenim, ni tindrem, ni falta que fa. I això darrer és el que no hem entès. No es pot lluitar contra un enemic tan tecnològicament refinat amb les seves mateixes armes. El cinema europeu ha de ser cinema de guerrilla si vol ser alguna cosa.

Adaptar grans obres de la literatura és una tasca complexa, perquè la literatura ens transmet experiències que gairebé mai –si és bona literatura– es poden traduir a un llenguatge eminentment visual. Si a això afegim que els actors que tenim no són actors de cinema sinó de teatre, l'escenari encara es complica més, perquè una cosa és entrar i sortir fent saltirons de les bambolines del Teatre Lliure, o rigolades en el Nacional, i l'altra és que la càmera t'enfoqui en primer pla i hagis de donar la cara contínuament.

Incerta glòriaés un d'aquests films que intenta imitar la manera de fer de les grans produccions de Hollywood. Potser ara tindrà la seva quota d'èxit, fins i tot pot generar beneficis i agradar als que no han llegit mai la novel·la de Joan Sales, ni pensen fer-ho. Això sempre passa, però no és el que hauria de ser. Ens mereixem, crec jo, un altre cinema, un cinema que ha de trobar el seu camí emmirallant-se en altres models més a l'abast dels nostres mitjans, un cinema que ens parli en el nostre llenguatge, que accepti que la glòria sempre és incerta i que ja no tenim edat per a segons quines coses.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona/2017/03/25/gloria-sempre-incerta/836527.html?utm_source=rss